

Sygn. akt I C 506/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 maja 2022 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Justyna Sieklicka-Pawlak

po rozpoznaniu w dniu 16 maja 2022 r. w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **J. B.**

przeciwko (...) **Bank Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.**

o uchylenie klauzuli wykonalności

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Powód J. B. pozwem z 7 lutego 2022 r. wniósł o uchylenie klauzuli wykonalności prawomocnemu nakazowi zapłaty z 5 lipca 2021 r. wydanemu przez Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie, VI Wydział Cywilny w sprawie o sygn. VI Nc-e 405215/21 i zasądzenie od strony pozwanej na jego rzecz kosztów postępowania. Jednocześnie obok żądań pozwu powód wniósł o zwolnienie go od ponoszenia kosztów sądowych w całości oraz udzielenie zabezpieczenia poprzez zawieszenie postępowania komorniczego o sygn. akt Km 2459/21 prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Olkuszku M. G. – do czasu prawomocnego zakończenia postępowania.

W uzasadnieniu powód podniósł, że okresie od 21 maja 2021 r. do 27 sierpnia 2021 r. przebywał w Areszcie Śledczym w J. na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego w Zgorzelcu w przedmiocie tymczasowego aresztowania. W dniu 5 lipca 2021 r. na skutek pozwu wniesionego przez (...) Bank S.A. w W. przeciwko powodowi został wydany nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym. Przesyłka skierowana na adres zamieszkania pozwanego (powoda w niniejszej sprawie) J. B. została w dniu 13 lipca 2021 r. odebrana przez dorosłego domownika, tj. jego żonę. Po opuszczeniu aresztu śledczego, w dniu 30 sierpnia 2021 r., powód zapoznał się z treścią korespondencji skierowanej do niego z Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie, a zawierającej odpis przedmiotowego nakazu zapłaty. W dniu 31 sierpnia 2021 r. powód wniósł sprzeciw, który został następnie odrzucony z uwagi na uchybienie terminu. W reakcji na postanowienie w przedmiocie odrzucenia sprzeciwu powód skierował do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie, VI Wydział Cywilny wniosek o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu, argumentując, że nakaz zapłaty nie został u do tej pory prawidłowo doręczony wraz z ponownym sprzeciwem. Sąd oddalił wniosek o przywrócenie terminu i odrzucił sprzeciw. Powód następnie wystąpił ze skargą o wznowienie postępowania. Postępowanie w tym przedmiocie toczyło się w Sądzie Okręgowym w Krakowie I Wydziale Cywilnym i zakończyło wydaniem w dniu 26 stycznia 2022 r. postanowienia o odrzuceniu skargi o wznowienie (sygn. akt I Nc 735/21 wzn.).

Powód podniósł, że nie miał wiedzy o toczącym się przeciwko niemu postępowaniu o zapłatę przed Sądem Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie z uwagi na pobyt w areszcie. Jednocześnie z tej samej przyczyny nakaz zapłaty wydany w tym postępowaniu nie został mu nigdy prawidłowo doręczony.

Sąd zważył, co następuje :

Stosownie do art. 191¹ § 1 k.p.c., jeżeli z treści pozwu i załączników oraz okoliczności dotyczących sprawy, a także faktów znanych powszechnie lub urzędowo, wynika oczywista bezzasadność powództwa, stosuje się przepisy § 2-4. Przepisy te stanowią, że gdyby czynności, które ustawa nakazuje podjąć w następstwie wniesienia pozwu, miały być oczywiście niecelowe, można je pominąć; w szczególności można nie wzywać powoda do usunięcia braków, uiszczenia opłaty, nie sprawdzać wartości przedmiotu sporu ani nie przekazywać sprawy. Zgodnie z treścią § 3 powołanego przepisu sąd może oddalić powództwo na posiedzeniu niejawnym, nie doręczając pozwu osobie wskazanej jako pozwany ani nie rozpoznając wniosków złożonych wraz z pozwem. Jednocześnie zgodnie z brzmieniem § 4 zd. 1-2 uzasadnienie wyroku sporządza się na piśmie z urzędu. Powinno ono zawierać jedynie wyjaśnienie, dlaczego powództwo zostało uznane za oczywiście bezzasadne.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie taka oczywista bezzasadność powództwa zachodzi.

Zgodnie z treścią art. 840 § 1 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli: 1) przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście; 2) po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może oprzeć powództwo także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, na zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zgłoszenie tego zarzutu w sprawie było z mocy ustawy niedopuszczalne, a także na zarzucie potrącenia; 3) małżonek, przeciwko któremu sąd nadał klauzulę wykonalności na podstawie art. 787, wykaże, że egzekwowane świadczenie wierzycielowi nie należy się, przy czym małżonkowi temu przysługują zarzuty nie tylko z własnego prawa, lecz także zarzuty, których jego małżonek wcześniej nie mógł podnieść. Wskazane w powołanym przepisie podstawy wystąpienia z żądaniem o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności zostały uregulowane w sposób wyczerpujący, a co za tym idzie tylko na tych okolicznościach dłużnik może oprzeć swoje żądanie.

W realiach niniejszej sprawy powód domagał się uchylenia klauzuli wykonalności kwestionując okoliczności związane z prawidłowością doręczenia mu tytułu egzekucyjnego – w tym przypadku nakazu zapłaty wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym. Cel regulacji z art. 840 § 1 k.p.c. jakim jest uniemożliwienie prowadzenia egzekucji na podstawie wskazanego przez powoda tytułu egzekucyjnego może być osiągnięty tylko w przypadku wykazania zaistnienia przesłanek szczegółowo opisanych w tym przepisie. Na gruncie niniejszej sprawy powód nie zakwestionował istnienia w obrocie prawnym tytułu egzekucyjnego, jakim jest prawomocny nakaz zapłaty wydany w sprawie o sygn. VI Nc-e 405215/21. Powód sformułował dalej idące zarzuty niż te wynikające z art. 840 § 1 k.p.c. podlegające merytorycznemu rozpoznaniu przez Sąd rozpoznający żądanie o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności. Podkreślenia wymaga, że do momentu istnienia orzeczenia Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie, VI Wydział Cywilny z dnia 5 lipca 2021 r. korzystającego z przymiotu prawomocności brak jest możliwości uwzględnienia żądania powoda o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności.

Na marginesie wskazać należy, że powód miał możliwość kwestionowania postanowienia co do nadania klauzuli wykonalności stosownie do treści art. 795 § 1 i 2 k.p.c., który stanowi, że na postanowienie sądu co do nadania klauzuli wykonalności przysługuje zażalenie. Termin do wniesienia zażalenia biegnie dla wierzyciela od dnia wydania mu tytułu wykonawczego lub zawiadomienia go o utworzeniu tytułu wykonawczego w systemie teleinformatycznym albo od dnia ogłoszenia postanowienia odmownego, a gdy ogłoszenia nie było - od dnia doręczenia tego postanowienia. Dla dłużnika termin ten biegnie od dnia doręczenia mu zawiadomienia o wszczęciu egzekucji. To w tym trybie powód (dłużnik) mógł podnieść zarzuty naruszenia przepisów regulujących nadanie klauzuli wykonalności, w tym m.in. brak prawomocności orzeczenia, co do którego postanowiono o nadaniu klauzuli. Celem skutecznego domagania się przez powoda pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności powinien on w pierwszej kolejności doprowadzić do wzruszenia prawomocności przedmiotowego nakazu zapłaty.

Z powyższych względów opisane wyżej roszczenie zgłoszone przez powoda uznać należy za oczywiście bezzasadne, a tym samym podlegające oddaleniu na podstawie art. 191¹ § 1 i 3 k.p.c.

Powód w pozwie zawarł również wniosek o zabezpieczenie roszczenia oraz wniosek o zwolnienie go z kosztów sądowych. Należy zaznaczyć, że zgodnie z treścią art. 191¹ § 3 k.p.c. w razie oczywistej bezzasadności powództwa sąd może oddalić powództwo nie rozpoznając wniosków złożonych wraz z pozwem. Z uwagi na fakt, że powództwo podlegało oddaleniu jako oczywiście bezzasadne Sąd pominął w niniejszej sprawie powyższe wnioski powoda. Z tej samej przyczyny Sąd zaniechał przekazania sprawy sądowi funkcjonalnie właściwemu. Jak bowiem wynika z pozwu wniesionego przez (...) Bank S.A. z siedzibą w W. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód przy zawieraniu z Bankiem umowy działał jako osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą, a zatem stosunek prawny został nawiązany między przedsiębiorcami, wobec czego stosownie do treści art. 458² § 1 pkt. 1 k.p.c. sprawa ta jest sprawą gospodarczą.